

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Ceban Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014, în cauza penală în privința lui

Ceban Ruslan Valeriu,

născut la 21 mai 1978, originar și domiciliat pînă la reținere în r-nul Căușeni, s. Pervomaisc.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 25 mai 2011 - pînă la 04 martie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 22 aprilie 2014 - pînă la 09 iulie 2014, de la 29 august 2014 – pînă la 31 octombrie 2014, (instanța de apel);*
- 3. de la 16 ianuarie 2015 - pînă la 18 februarie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 04 martie 2013, Ceban Ruslan a fost condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. b),c),d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Ceban R. și Cazac P. în beneficiul lui Caraman M. a prejudiciului material în sumă de 619 lei, a prejudiciului moral în mărime de 1500 lei, precum și în beneficiul lui Inculeț M. a prejudiciului moral de 1000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cazac P. în privința căruia cauza penală nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Ceban Ruslan împreună cu Cazac Pavel, la data de 11 spre 12 martie 2011, prin înțelegere prealabilă, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria cet. Caraman M. din s. Pervomaisc, r-nul Căușeni, de unde pe ascuns au sustras bunuri materiale în sumă totală de 619 lei.

Tot ei, la 18 februarie 2012, aproximativ la ora 21⁰⁰, prin înțelegere prealabilă, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria cet. Inculeț E. din s. Pervomaisc, r-nul Căușeni, de unde au sustras un butoi din oțel inoxidabil, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună materială în sumă de 2000 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, invocînd că instanța de fond a pronunțat o hotărîre ilegală, nemotivată, mai mult că instanța nu a pronunțat sentința motivată la timpul stabilit de legislația procesual-penală.

4. Colegiul penal al Curții de Apel Bender, prin decizia sa din 09 iulie 2014, a respins apelul inculpatului, ca fiind tardiv.

5. Instanța de apel a menționat că inculpatul a participat la examinarea cauzei, unde la data de 04 martie 2013 a fost pronunțat atît dispozitivul sentinței, cît și partea motivată a acesteia, iar la 14 martie 2013 copia sentinței redactate a fost expediată în adresa penitenciarului 13, pentru înmînarea inculpatul Ceban R. atît în limba de stat, cît și limba rusă pe care acesta o posedă.

Apelul inculpatului datează cu 10 aprilie 2014 (f.d.234, vol.III), acesta fiind declarat după expirarea termenului legal de apelare a sentinței, iar inculpatul nu a depus probe ce ar determina instanța să repună apelul în termen.

6. Împotriva sentinței primei instanțe, la 11 iulie 2014, inculpatul Ceban R. repetat a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței în latura civilă privind încasarea prejudiciului material în beneficiul lui Caraman M., deoarece nu a fost efectuată o expertiză pentru determinarea cuantumului prejudiciului cauzat, din care motiv este nejustificată acțiunea civilă.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2014, a fost respins, ca inadmisibil, apelul declarat de către inculpatul Ceban R.

8. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, Ceban Ruslan anterior, și-a exercitat calea de atac, iar prin decizia Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014 apelul a fost respins, ca depus peste termen și menținută sentința Judecătorei Căușeni din 04 martie 2013, prin care Ceban R. a fost condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit.b),c),d) Cod penal, la 3 ani închisoare, hotărîre care, fiind irevocabilă a fost pusă spre executare și nu mai poate fi contestată repetat cu apel.

9. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din 09 iulie 2014, inculpatul Ceban R. a declarat recursuri ordinare solicitînd casarea hotărîrii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare, deoarece instanțele judecătorești superficial a examinat cauza încălcînd prevederile art. 7,9,94, 344-345, 352-353, 403-404, 413, 415, 417, 420-436 Cod de procedură penală, procesul penal fiind neechitabil, iar inculpatului fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de inculpat, menționînd că instanțele de judecată corect au stabilit pedeapsa inculpatului, prin urmare a solicitat inadmisibilitatea recursului declarat, deoarece temeiurile invocate nu se întemeiază în cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul penal constată că recurentul în recursurile declarate nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă a făcut trimitere că instanțele de judecată au încălcat prevederile art. 7, 9, 94, 344-345, 403-404, 413, 417, 420-436 CPP, în legătură

cu ce solicită casarea hotărârilor judecătorești și trimiterea cauzei la rejudecare.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, așa cum prevede art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Din textul recursurilor declarate de inculpat reiese că prevederile legii procesual penale nu au fost respectate de către recurent, care n-a invocat nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către autorul recursurilor.

Ceban R. nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanțele judecătorești inferioare, solicitînd trimiterea cauzei la rejudecare, și în acest caz acesta era obligat prin lege să invoce vreunul din temeiurile pentru recurs stipulate în art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă nu s-a conformat legii. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sînt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai

la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, inculpatul la întocmirea recursurilor nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală, și în situația data se impune, inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, pe motiv, că acestea nu îndeplinesc cerințele de conținut.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Ceban Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014, în cauza penală în privința lui *Ceban Ruslan Valeriu*, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut prevăzute în art. 430 pct.5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 12 martie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti